

THƠ THÁI CAN

2

MỤC LỤC

- 1- Xin Hoa
- 2- Vườn Xuân
- 3- Vườn Đào
- 4- Trông CHỒNG
- 5- Thuyền Hoa
- 6- Tây Thi Giặt Lụa
- 7- Tấm Lụa Sương
- 8- Phút Yêu Đương
- 9- Nắng Mai
- 10- Lữ Khách Vá Ái Tình

XIN HOA

Rạng ngày em đến xin hoa
Tuổi thơ đã biết chi mà hổ ngươi
Cánh hoa xuân hãy còn tươi
Anh không nỡ ngắt cho người cầm tay

Lòng anh em chẳng có hay
Yêu hoa yêu đến những người như hoa
Em ơi! với ánh xuân qua
Má em, cũng một như hoa lần tàn!

Dịu dàng bước xuống lan can
Hai hàng lệ ngọc chảy tràn tấm khăn
Tiếc hoa hay tiếc ái ân?
Một đi, em chẳng đoái nhìn lại sau

Gió đông ám ngọn vi lau
Bên cầu Châu Đước trăng sầu lại lên
Với đời anh cố gượng quên
Hình em như ánh êm đêm trăng thu

Xuân nay hoa lại đượm màu
Muôn hoa nhắc lại mối sầu xuân qua
Bàng hoàng anh hái cánh hoa
Than ôi! Nhưng biết đâu mà tặng em?

Nguồn: *Thơ Thái Can*, NXB Văn nghệ, 1995

VƯỜN XUÂN

Rảo bước ngày xuân, anh với em
Trong vườn Tư Tưởng để em tìm
Hương thơm sắc đẹp hoa tình ái
Em để bên lòng dưới áo xiêm

Cành hoa Tình Ái để bên lòng
Anh muốn xin em, có được không!
Anh sẽ đem về trong cõi Mộng
Cùng anh, em sẽ đến vun trồng

Ngày ngày ta đến góc hoa chơi
Cành lá càng xinh, sắc tốt tươi
Em thấy hoa nhiều, em hớn hờ
Nhìn anh, em sẽ mỉm môi cười

Em cười em lại đẹp hơn hoa
Trong nét mặt em xiết mấy là
Tình Ái đắm say vòng Mộng Tưởng
Anh nhìn anh ngỡ đấng Tiên Nga

Vô tình ngọn gió uốn cành hoa
Đến tận môi em nét đậm đà
Âu yếm em hôn hoa hữu hạnh,
(Ước gì anh được hóa làm hoa!)

Ngày xuân hoa nở mấy muôn ngàn
Ta hái tung về dưới thế gian
Âu yếm nhìn anh em sẽ nói:
"Ái tình trần giới sẽ chan chan"

Nguồn: *Thơ Thái Can*, NXB Văn nghệ, 1995

VƯỜN ĐÀO

Vườn đào há lợc nắng hè trong
Sớm thấy cô em má đỏ hồng
Dưới ánh nắng xanh tìm quả chín
Trên cành còn đọng hạt sương trong

Ngừng mắt nhìn lên mấy quả đào
Thèm thường ham muốn quả trên cao
Mắt cô trong suốt như sao sáng
Ước lấy trần gian đổi ngọt ngào

Và cả đài tiên lộng lẫy xinh
Hình như chín ửng với xuân tình
Dang tay mơn trớn trên cành biếc
Hái quả đào ngon dưới lá xanh

Thiếu nữ là ai thế! hờ cô?
Quả đào đỏ ửng hái trong mơ
Là tình huyền ảo gieo trong trí
Bởi những Thi nhân tợ bóng mờ

Nguồn: *Thơ Thái Can*, NXB Văn nghệ, 1995

TRÔNG CHỜNG

*Khuê trung thiếu phụ bất tri sầu
Xuân nhật ngưng trang thượng thủy lâu
Hốt kiến mạch đầu dương liễu sắc
Hối giao phu tế mịch phong hầu
(Vương Xương Linh)*

Chinh phu ruổi ngựa lên miền Bắc
Tiếng địch bên thành thổi véo von
Mây bạc lưng trời bay lững thững
Chim trời tan tác bóng hoàng hôn

Vó ngựa trập trùng lên ải Bắc
Tuyết sương lạnh lẽo giá râu mày!
Gươm thiêng lấp lánh bên lưng nhẹ
Ngựa hí vang lừng trận gió may

Đứng tựa bên thành xiêm áo lệch,
Kìa ai trông ngóng ải Phiên ngoài
Bóng cò phất phới xa xa, lạt...
Tình cũ xin nguyên chẳng lạt phai...
Mang ấn phong hầu khi trở lại,
Rõ ràng chinh phụ nét cười tươi.

Đăng trên tạp chí *Phong hoá*.

Nguồn:

1. Hoài Thanh, Hoài Chân, *Thi nhân Việt Nam (1932-1941)*, NXB Văn học, 2005
2. *Tinh tuyển văn học Việt Nam (tập 7: Văn học giai đoạn 1900-1945)*, Trung tâm Khoa học xã hội và nhân văn quốc gia, NXB Khoa học xã hội, 2004

THUYỀN HOA

Sông Hương nước chảy lờ đờ
Thuyền ai một lá đọt chờ giai nhân
Đầy thuyền rã cánh hoa xuân
Xin mời cô hãy bước chân xuống thuyền

Mời cô bước xuống thuyền hoa
Kìa bên Vĩ Dạ trăng ngà đã lên
Rộn ràng đàn địch U Uyên
Dưới vầng trăng bạc con thuyền nhởn nhơ

Trong thuyền ngào ngạt hương lan
Bóng đèn huyền ảo tiếng đàn du dương
Mơ màng ánh nước sông Hương
Bằng đâu nét mặt mơ màng cô em!

Kìa kìa bên bến Phu Văn
Dưới hoa một cặp giai nhân chuyện trò
Tôi xin lựa mấy vần thơ
Cung đàn lựa phím cho cô đỡ buồn

Ước sao lựa được mấy vần
Thần tiên để tặng dấu chân ngọc ngà
Mơ hồ trăng tỏ ánh xa
Bên người Ngọc nữ trên hoa duỗi mình

Bên hoa người Ngọc duỗi mình
Lặng nghe khúc hát Nam bình du dương
Trắng thanh giỡn nước sông Hương
Đèn xanh huyền diệu mùi hương ngào ngạt

Con thuyền lặng lẽ trên sông
Như thời khắc chảy trong dòng hư vô
Trong sương tôi ước cùng cô
Mê man hát khúc tình ca tuyệt vời

Nguồn: *Thơ Thái Can*, NXB Văn nghệ, 1995

TÂY THI GIẶT LỤA

*Tặng tất cả các bạn sinh viên trường thuộc
Triệu vi Việt Khê nữ
Mộ tác Ngô vương kỳ
(cổ thi)*

Gió quuyến mây cao rỡ bóng xanh
Muôn hoa cười cợt, lá, chim cành
Tây Thi đắm đuối cùng mây gió
Bồng bột ngày xuân với tuổi xanh

Với hoa với gió với ngày xuân
Lộng lẫy, Tây Thi toả nét thần
Nước biếc rõ ràng in mỗi nét
Của người thiếu nữ loã lồ thân

Xiêm lụa tay nâng, ngắn tóc dài
Quanh mình rủ xuống tợ sương phai
Ánh xuân âu yếm hôn mình ngọc
Hoa lá, trong gương nước mím cười

Yểu điệu tay tiên xả lụa đào
Nghiêng mình với lấy nước mây cao
Say sưa nàng thấy mình trong nước
Như ánh bình minh điểm bóng chiều

Nguồn: *Thơ Thái Can*, NXB Văn nghệ, 1995

TẮM LỤA SƯƠNG

Ta dệt ngày đêm tắm lụa sương
Rồi ta ướp lấy với hoa hường
Tặng em lụa ấy và hoa ấy
Để tỏ lòng ta khác kẻ thường

Với lụa này em mỏng tợ sương
Nhẹ như khói biếc dịu như hường
Em nên toả lấy đài tiên để
Hồng trắng ta xem lạ nét thường

Em hiểu hồn ta nhuộm cảnh sương
Mà em lộng lẫy tợ hoa hường
Nên ta tặng lụa mong manh ấy
Để dấu hình em trước mắt thường

Tắm lụa mà ta dệt mấy sương
Êm như hồn mộng của hoa hường
Là lòng thi sĩ mà em biết:
Chỉ khác trần gian ở lẽ thường.

PHÚT YÊU ĐƯƠNG

Độ ấy phương xa anh mới về
Thây em trước cửa hái hoa lê
Hoa lê lác đác trên khăn rụng
Âu yếm em cười lá biếc che

Từ đó về sau cứ mỗi đêm
Trăng thanh mơ mộng dạo bên thềm
Khúc đàn thỏn thức buồn theo gió
Cho đặn thâm tình thấu đến em

Em cảm tình anh, biết ý anh
Đêm khuya anh đứng tựa bên màn
Tiếng đàn trầm bổng như man mác
Đượm cả không gian điệu Ái Tình

Lòng em náo nức nỗi yêu đương
Qua lá trắng len ánh dịu dàng
Êm ái hoa đào đương thỏ thẻ
Chuyện cùng hoa hạnh dưới cành sương

Thôi! Thế lòng anh mãi nguyện rồi
Vì tình chỉ mộng đó mà thôi
Lòng em một phút yêu anh thế
Cũng thế yêu anh suốt một đời

Nguồn: *Thơ Thái Can*, NXB Văn nghệ, 1995

NẮNG MAI

Trời xuân vừa rạng ánh bình minh
Thiếu nữ lăm xăm bước một mình
Dưới ánh hoa đào khoe má đỏ
Hoa đào rục rỡ, lá đào xanh

Nàng vui, vui với cảnh ngày xuân
Đàn bướm bay cao, liệng xuống gần
Phấp phới bên nàng muôn cánh nhẹ
Tưng bừng bay lượn dưới hoa xuân

Lá cây che thoáng bóng người yêu
Vạch cổ vin cây dáng Mỹ - Kiều
Dưới gió áo nàng bay phấp phới
Tình chàng sau gió cũng bay theo

Chàng ngắm say sưa bướm với người
Nô đùa hớn hỡ với hoa tươi
Rỡ ràng hoa cũng cùng sung sướng
Dưới ánh triều dương mỉm miệng cười

Đầy trí ngây thơ - Mộng hảo huyền
Mơ màng chàng ước cuộc tình duyên
Ái tình đẹp tựa hoa xuân thắm
Em tựa trên không tiếng quản huyền

Phong hoá

Nguồn: *Thơ Thái Can*, NXB Văn nghệ, 1995

LỮ KHÁCH VÁ ÁI TÌNH

Gió mưa lạnh lẽo, đường bùn lầy
Thăm thẳm phương xa khách tới đây
Khách hãy vào chơi, kìa lửa ấm
Rượu nồng, khách hãy uống cho say

Tôi biết khách đi từ thị thành
Chán đời, khách kiếm bước phiêu linh
Đem ấn công hầu, gươm hào kiệt
Đổi làn nước biếc, áng mây xanh

Lặn suối trèo non khách trải qua
Biết bao nguy hiểm khách xông pha
Hùm thiêng voi dữ trong rừng rậm
Khách uống thê lương đội nắng mưa

Rồi khách đi qua chốn hoang vu
Ngàn năm không một dấu ai qua
Nhiều khi chán nản dừng chân lại
Mắt sáng thương tâm! giọt lệ mờ!

Khách **tàng** múa giáo chống lại phường
Sống nhờ mũi mác với thanh gươm
Anh hùng, khách đã tàng che chở
Những kẻ cô đơn gặp giữa đường

Khách đã tàng qua thành quách tàn
Lầu vàng điện ngọc của đế vương
Ngàn xưa để lại. Đêm đông lạnh
Gió thổi vì vèo, để khóc sương

Khách đi... đi mãi...đến hôm nay
Mưa tuôn, gió táp, đường bùn lầy
Khách cố đi, sao còn được nữa?
Xin mời khách hãy tạm vào đây

Tôi, phận sinh ra gái má hồng
Hơn mười thu lẻ mơ màng trông
Khách ở phương trời không thấy đến
Ngày hạ đêm thu thổn thức lòng

Nhiều khi đứng ngắm ánh xuân qua
Rực rỡ hiên ngoài bóng cỏ hoa
Oanh yến dập dìu ong bướm lả
Lòng xuân với cảnh cũng say sưa

Đêm hè tiếng sáo lắng lơ đưa
Những điệu ân tình ở phía xa
Bỗng thấy sóng lòng dào dạt động
Như ngoài biển thẳm nước mây đưa

Trăng thu vàng vạc gió thu êm
Biết ngỏ cùng ai những nỗi niềm
Thương nhớ hão huyền trong ảo mộng
Tơ lòng muốn gỡ lại càng thêm

Cho đến đêm nay gió lạnh lòng
Đốt lò sưởi ấm đứng mà trông
Khách ở phương xa chồn mỗi gối
Trên đường thế lộ, giữa đêm đông

Khách đến, đêm nay đuốc sáng loà
Lửa hồng ấm áp, khiến hai ta
Chốc sẽ cùng nhau kẻ gối phượng
Mặt ngoài gió tấp với mưa sa

Bên tai, khách sẽ thuật tôi nghe
Những nỗi gian nguy, bước góm ghê
Những lúc chồn chân lòng chán nản
Những khi lỡ bước dạ ê chề!

Nhưng khoan! khách hãy cứ ngồi chơi
Xin để cho tôi kẻ nét ngài
Chải tóc, tô son và điểm phấn
Muôn phần hoa điểm đượm màu tươi

Nguồn: *Thơ Thái Can*, NXB Văn nghệ, 1995

Nguồn: <http://www.thivien.net/Th%C3%A1i-Can/L%E1%BB%AF-kh%C3%A1ch-v%C3%A0-%C3%A1i-t%C3%ACnh/poem-MuQyxXCXBs6YKQxLG4U2dg>

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 5000 TÁC PHẨM